

ת"פ 27348/07/17 - מדינת ישראל נגד אורן פסו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
ת"פ 27348-07-17 מדינת ישראל נ' פירשט ואח'

לפני
המאשימה
כבוד השופט ירון לוי
מדינת ישראל
נגד
הנאשם
5. אורן פסו

גזר דין

פתח דבר

1. הנאשם, בעלים של חברת פרסום, הודה, במסגרת הסדר טיעון, בתום הליך גישור בפני כב' השופט שגיא, בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירה של סיוע לפרסום שירותי זנות, לפי סעיף 205ג ביחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

המחלוקת

2. עיקר המחלוקת בין הצדדים מתמקד בשאלת אופן סיום ההליך. הסנגור עתר לסיום ההליך ללא ההרשעה ואילו ב"כ המאשימה ביקש להרשיע את הנאשם, ולגזור עליו מאסר מותנה וקנס. להלן יפורטו הנתונים הרלוונטיים להחלטה.

ההליכים

3. כתב האישום הוגש נגד הנאשם ו-5 נאשמים נוספים, שלפי כתב האישום, נטלו חלק בהיבטים שונים של תפעול האתרים והפרסום בהם. עניינו של הנאשם הופרד מעניינם של יתר הנאשמים, וגזר דין זה מתייחס אליו בלבד.

העובדות

4. אלה עיקרי עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם:

א. הנאשם הוא בעלים של חברת "לוח מדיה פרסומון" ובתקופה הרלוונטית לכתב האישום שימש כסוכן פרסום לאתרי אינטרנט שונים ולעיתונות הכתובה.

אישום ראשון

ב. אתר "אולסקס" (להלן: "**האתר**"), הוא אתר אינטרנט המפרסם מודעות המציעות שירותי זנות בתשלום, במדורים שונים ותחת כותרות שונות, דוגמת "דירות דיסקרטיות", "מסג' מקצועי", "שיחות למבוגרים", "שירותי ליווי", "קשר דיסקרטי", "עיסוי אירוטי", "קוקסינליות" ועוד.

ג. לאתר שלושה אתרים נוספים הקשורים אליו ומהווים "אתרי מראה", המגדילים את תפוצת הפרסום של שירותי הזנות, תחת השמות: me4u.co.il, 4min.co.il ו- sexy1.co.il (להלן: "**האתרים הנוספים**"). להלן יכונה האתר והאתרים הנוספים: "**האתרים**".

ד. במהלך השנים בהן פעלו, נוהלו האתרים על ידי הנאשמים הנוספים בכתב האישום המתוקן. החל מיום 28.3.11 ועד נובמבר 2016 (להלן: "**התקופה**") נוהלו האתרים על ידי הנאשמת 1 והנאשם 6, ובשנים 2015-2016, על ידי הנאשמת 1 יחד עם נאשמים 2 - 3 (להלן: "**התקופה המאוחרת**").

ה. ביום 28.3.11, תוקן חוק העונשין, באופן האוסר על פרסום הצעות לשירותי מין מכל סוג (חוק העונשין (תיקון מס' 109), התשע"א-2011).

ו. הנאשמים 1-2, בסיוע הנאשמת 3, היו אחראים על התכנים האסורים המציעים שירותי זנות באתרים. לנאשמים 1-3 הייתה גישה ישירה לאתרים באופן שאפשר להם לבצע שינויים באתרים.

ז. במהלך התקופה והתקופה המאוחרת, פרסמו נאשמים 1-2, בסיוע נאשמת 3, מאות מודעות - כשמונים מודעות בחודש - המציעות שירותי זנות של לקוחותיהם, רובן נשים המספקות מין בתשלום, וחלקם סרסורים בעלי בתי בושת (להלן: "**הלקוחות**") באתרים.

הנאשמים 1-2, בסיוע הנאשמת 3, היו אחראים על תכני המודעות והתאמת תמונות למודעות, בתיאום עם הלקוחות.

ח. במהלך התקופה, דרשה נאשמת 1, עבור השימוש באתרים ופרסום מודעות שירותי המין האסורים, סכומים שנעו בין 400 ל-800 ₪ עבור פרסום מודעה לתקופה של חודש, זאת בידיעה כי מדובר בעוסקים בזנות. במקרים מסוימים, ובהמשך התקופה, כאשר העלתה נאשמת 1 את מחיר המודעות וכן כאשר התבקשה לקדם את המודעות באופן בולט יותר על פני אחרות, גבתה נאשמת 1 סכומים שנעו בין 1,200

ועד 2,000 ₪ עבור פרסום של מודעה לתקופה של חודש.

ט. במהלך התקופה והתקופה המאוחרת, קיבלו נאשמים 2-1 מהעוסקים בזנות, ביוזעין, אתנן בהיקף של מיליוני שקלים ולכל הפחות 2 מיליון ₪ בשל היעדר ניהול חשבונות ודיווח כדן.

י. במהלך התקופה והתקופה המאוחרת, עסקו נאשמים 2-1 בהרחבת פרסום שירותי המין האסורים בשיווק האתרים, באמצעות פנייה יזומה לעוסקים בזנות שפרסמו בעבר או שפרסמו במקומות אחרים ומתן מענה לעוסקים בזנות הפונים באמצעות מספרי הטלפון המופיעים באתרים לשם פרסום מודעות.

יא. במסגרת הרחבת היקף פרסום שירותי המין, פנתה נאשמת 1 לנאשם, אשר עיסוקו היה בפרסום מודעות באתרים שונים וכן בעיתונים ומקומונים.

משנת 2011, או סמוך לכך, פרסמה נאשמת 1 עבור הנאשם מודעות המפרסמות שירותי זנות באתר, באתרים, ביוזעם כי הן מפרסמות שירותי זנות.

יב. הנאשם שילם בתמורה לנאשמת 1 סכומי כסף שונים, עד שבשנת 2016 או סמוך לכך, שילם 500 ₪ עבור פרסום כל מודעה למשך חודש.

יג. במקביל, סייע הנאשם לנאשמת 1 לפרסם מודעות המפרסמות שירותי זנות שלא כדן באתרי אינטרנט אחרים - דוגמת "סקסאדיר", "איקס-פיינדר", "תן בראש" (להלן: "**האתרים האחרים**") - ובמקומונים.

יד. החל משנת 2013 סייע הנאשם לנאשמת 1 לפרסם בין 10-15 פרסומים לשירותי מין בחודש, ביוזעו כי המודעות מפרסמות שירותי זנות בתשלום, עברו העוסקים בזנות שפנו לנאשמת 1, באתרים האחרים.

טו. עבור שירותי הפרסום, שילמה נאשמת 1 לנאשם מדמי האתנן שקיבלה ובמזומן, בתחילה בין 600-800 ₪ עבור פרסום כל מודעה למשך חודש, ובהמשך סך של 1,000-1,200 ₪ עבור פרסום כל מודעה למשך חודש.

טז. מהתשלום, אותו גבתה מלקוחותיה, ניכתה נאשמת 1 עמלה בסך 12% על פי ההסכם העסקי בינה ובין הנאשם, אשר נותרה בכיסה, מדמי האתנן שקיבלה מהעוסקים בזנות שפנו אליה. בדרך זו הרוויחה נאשמת 1 סכום כסף נוסף - כך למשל בין מאי 2015 למרץ 2016 הרוויחה נאשמת 1 לפחות כ- 25,000 ₪ מהעמלות שקיבלה מהנאשם.

יז. לבקשת נאשמת 1, הוציא נאשם 6, בתקופה שבין 2013 לחודש אפריל שנת 2016, 24 חשבוניות כוזבות של חברת מד"ן (להלן: "**החשבוניות**"), עבור התשלומים ששילם הנאשם לנאשמת 1, כפי שפורט לעיל. בסמוך לכך, רשם נאשם 6 בכזב בספרי החברה את פרטי העסקאות, בגין הוצאו החשבוניות, כך שנחזו להראות כאילו העסקאות נערכו כדן בין חברת מד"ן לבין הנאשם, בעוד שבפועל העסקאות נערכו בין נאשמת 1 לנאשם.

הסדר הטיעון

5. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי לאחר הודאתו, יופנה הנאשם לשירות המבחן, לצורך עריכת תסקיר שיבחן, בין היתר, את שאלת הרשעתו.

הוסכם כי המאשימה תעתור להרשעת הנאשם וכן לעונש מאסר מותנה וקנס בסך 30,000 ₪, ואילו ההגנה תעתור להימנע מהרשעת הנאשם.

עוד הוסכם כי אם יקבע בית המשפט שאין מקום להרשיע את הנאשם, ישלם הנאשם פיצוי בסך 30,000 ₪ לארגון "סלעית".

בנוסף הוסכם כי סך 30,000 ₪ שיושת על הנאשם (בין כקנס ובין כפיצוי) ישולם ב-15 תשלומים שווים.

האם יש להימנע מהרשעת הנאשם?

תסקיר שירות המבחן

6. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם, יליד 1971, גרוש ללא ילדים, עובד מזה כשנה בחברת אבטחה. הנאשם נעדר עבר פלילי.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצמצם את אחריותו לביצוע העבירות, משליך את האחריות על ביצוען על גורמים חיצוניים, ומתקשה להבין את הפסול שבהתנהגותו ולהתייחס לנזקים האפשריים ולהשלכות של התנהגותו עוברת החוק.

הנאשם אמנם מבין את משמעות מעשיו והביע עליהם חרטה, אך להתרשמות השירות, מדובר בהבנה מילולית בלבד של משמעות העבירות, כאשר הנאשם מרוכז בפגיעה האישית שנגרמה לו כתוצאה ממעשיו על רקע חששו מתוצאות ההליך הפלילי המתנהל נגדו, תוך הבעת תפיסות ועמדות חברתיות בעייתיות בכל הקשור לתיווך וסיוע בתחום מתן שירותי המין.

הנאשם אינו מעוניין להשתתף בהליך טיפולי, אך הביע נכונות לשאת בתוצאות מעשיו באמצעות של"צ. נוכח נכונותו, וכענישה קונקרטי, חינוכית ושיקומית, המליץ השירות על הטלת צו של"צ בהיקף של 180 שעות.

אשר לשאלת ההרשעה, למרות האפשרות שתפגע המשך העסקת הנאשם בחברת האבטחה אם יורשע, העריך השירות - כי על מנת להפחית סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד וכדי לחדד חומרת מעשי הנאשם והפסול המוסרי שבהתנהגותו פורצת הגבול - לא נכון להמליץ על סיום ההליך ללא הרשעה.

טענות הצדדים

7. הסניגור נימק עתירתו להימנע מהרשעת הנאשם בראש וראשונה בחלקו המינורי, לפי הטענה, של הנאשם במעשים. לטענת הסניגור, הנאשם שימש אך "כצינור" בין המבקשים לפרסם לבין הגופים המפרסמים. לטענת ב"כ הנאשם, מעשיו נבעו מהבנה לא נכונה של האיסור הפלילי ולא נבעו מבצע כסף. הסניגור הדגיש שהנאשם נעדר עבר פלילי, והוסיף כי הנאשם עובד מזה שנה בחברת אבטחה, ושכעולה

ממכתב מאת מעסיקו של הנאשם: "קיומו של רישום פלילי עלול לפגוע בהמשך העסקתו של הנאשם בחברה" (נ/1).

8. ב"כ המאשימה עתר להרשעת הנאשם, כפי שעולה גם מהמלצת שירות המבחן ביחס לנאשם. בשים לב לחלקו של הנאשם במעשים, להיותו נעדר עבר פלילי, לענישה הכלכלית המוסכמת ולהודאתו שחסכה בזמן שיפוטי, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם מאסר מותנה וקנס כמוסכם.

דברו האחרון של הנאשם

9. הנאשם, בדברו האחרון, הביע חרטתו על מעשיו וביקש מבית המשפט להימנע מהרשעתו.

דין

10. הכלל הוא שמהוכחו יסודות עבירה פלילית, יורשע הנאשם (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997)) (להלן: "הלכת כתב").

סיום ההליך בלא-הרשעה הוא חריג לכלל ויתאפשר רק במקרים חריגים שבהם הנזק לנאשם, אם יורשע, עולה על הנזק שייגרם לאינטרס הציבורי, אם תבוטל ההרשעה (ראו: ע"פ 9893/06 לאופר נ' מדינת ישראל (31.12.2007); ע"פ 5446/15 אשר חנימוב נ' מדינת ישראל (03.03.2016); ע"פ 3721/16 אל-הוזייל נ' מדינת ישראל (22.01.2017); רע"פ 1142/16 פלוני נ' מדינת ישראל (16.02.2016); רע"פ 3989/15 גוזלאן נ' מדינת ישראל (09.08.2015)).

11. לאחר ששקלתי את מהות העבירה, נסיבותיה, נסיבותיו האישיות של הנאשם, ממצאי שירות המבחן והמלצתו וכן טיעוני הצדדים, כפי שפורט בהרחבה לעיל, סבורני כי בנסיבות המתוארות, משקלו של האינטרס הציבורי גובר על נסיבותיו האישיות של הנאשם, ומצדיק הרשעתו בדין.

הכרעת דין

12. לאור כל האמור, ועל יסוד הודאתו, מורשע בזאת הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן.

מתחם העונש ההולם

13. אין חולק כי מדובר ב"אירוע אחד", בהתאם לסעיף 40 לחוק (ראו: ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)).

14. הערכים המוגנים על ידי העבירות שבהן הודה והורשע הנאשם, הם כבוד האדם והאוטונומיה של הנשים בזנות, שלמות נפשו וגופו. פרסום שירותי הזנות מבזה ומשפיל נשים, ממסחר את גופן ומציגן כמוצרי צריכה. פרסום שירותי המין מהווה חוליה בשרשרת עבירות נלוות, מאפשר, מקיים ומעודד את צריכת הזנות. המתפרנסים מפרסום הזנות מפיקים רווח כלכלי על חשבון של עובדות תעשיית המין, משלח יד שהפגיעה כתוצאה מהעיסוק בו ניכרת כמעט בכל מישור חיים אפשרי.

15. מידת פגיעת הנאשם בערכים אלה ממשית. במעשי הנאשם מספר מאפייני חומרה, כדלקמן: אכן, חלקו

של הנאשם במעשים המתוארים בכתב האישום מצומצם יחסית. אולם, לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם עסק באופן שיטתי וממושך בפרסום מודעות זנות, בידוע כי מדובר במודעות המפרסמות שירותי זנות. אין ביכולתי לקבל את טענת הסניגור כי הנאשם שימש "אך כצינור" המקשר בין המבקשים לפרסם לבין גופי הפרסום. הנאשם שימש חוליה חשובה, ובמעשיו אפשר את פרסום שירותי הזנות. כמו כן, לא ניתן להתעלם מפוטנציאל הנזק הטמון במעשי הנאשם, ומן האפשרות הממשית - הגם שאינה ניתנת להוכחה - כי אלה אף התממשו. הריחוק הפיזי בין מפרסם שירותי המין - היושב אל מול המחשב ומפרסם מודעות באתרי אינטרנט ובעיתונות הכתובה - לבין האתרים הסמויים מן העין, שבהם ניתנים שירותי המין בפועל, מייצר תחושת ריחוק וניתוק בין מעשה הפרסום לבין נזקי והשלכות צריכת שירותי המין. אלא, שבאמצעות פרסום שירותי הזנות, באופן חוזר ונשנה, תקופה ממושכת, תמך ועודד הנאשם את המשך צריכת הזנות, על מכלול הנזקים הכרוכים בה לעובדי ועובדות תעשיית המין, והכל ממניעים כלכליים.

בנוסף, אין ביכולתי לקבל את טענת הסניגור לפיה מעשי הנאשם נעשו "**בהבנה לא נכונה של החוק**" (עמ' 22-23 לפרוטוקול). מתסקיר שירות המבחן בעניינו, עולה כי הנאשם היה מודע לאיסור הפלילי וכי, לטענתו, נהג "**להקפיד בבקשה מלקוחותיו העוסקים בתחום המין ומבקשים לפרסם דרכו, לחתום על טופס הצהרה לפיו אינם מפרסמים שירותי מין**" (עמ' 3 לתסקיר). מכאן, שהנאשם הבין גם הבין את האיסור הפלילי.

16. העבירה בה הודה הנאשם היא עבירת סיוע לפרסום שירותי זנות, לפי סעיף 205ג ביחד עם סעיף 31 לחוק, מכאן שהעונש המרבי בגינה הוא 18 חודשי מאסר.

בחנית מדיניות הענישה הנוהגת, לרבות פסיקה שהגישו ב"כ הצדדים, מלמדת כי בתי המשפט נוהגים לגזור, בעבירות דומות, עונשים לתקופות משתנות, והכל בהתאם לנסיבות הקונקרטיות של העבירה ושל הנאשם. ראו, למשל: ת"פ (ת"א) 13410-08-14 **מדינת ישראל נ ג די** (26.11.15); ת"פ (ת"א) 23407-08-15 **מדינת ישראל נ' עזר** (12.7.17).

17. בנסיבות המתוארות, סבורני שמתחם העונש ההולם נע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות.

18. בתוך מתחם העונש יש ליתן משקל לקולא למכלול נסיבות האישיות של הנאשם, ובמיוחד להיותו נעדר עבר פלילי ולהודאתו, שהובילה לחיסכון בזמן שיפוטי יקר.

19. לאור האמור נראה שבעניינו של הנאשם ניתן להסתפק במאסר מותנה לצד קנס משמעותי.

סוף דבר

20. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 6

א. 6 חודשי מאסר מותנים, למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור איזו מהעבירות בהן הורשע, לרבות ניסיון או סיוע לעבור איזו מעבירות אלה.

ב. קנס בסך 30,000 ₪, או 300 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך 2,000 ₪ כל אחד, או 20 ימי מאסר תמורת כל תשלום.

התשלום הראשון ישולם עד ולא יאוחר מיום 15.10.18, יתרת התשלומים ישולמו עד ולא יאוחר מיום 15 לכל חודש קלנדרי לאחר מכן.

לא ישולם תשלום במועדו, יועמד הקנס, או יתרתו, לפירעון מלא לאלתר.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, בנוכחות הצדדים.

ירון לוי, שופט